

УДК 513.813

Т. І. ГРИГОР'ЄВА

**ІНВАРІАНТНІ ГЕОМЕТРИЧНІ ОБ'ЄКТИ
МАЙЖЕ ГЕОДЕЗІЙНОГО ВІДОБРАЖЕННЯ $\pi_2(E = 0)$**

T. I. Grigoryeva. *Invariant geometric objects of almost geodesic mapping $\pi_2(e = 0)$* , *Matematychni Studii*, **16** (2001) 213–216.

We prove a counterpart of Beltrami's theorem of the theory of geodesic mappings for almost geodesic mapping $\pi_2(e = 0)$. The π_2 -flat spaces, for which the metrics in the special coordinate system are obtained, have been introduced.

Т. И. Григорьева. *Инвариантные геометрические объекты почти геодезического отображения $\pi_2(e = 0)$* // *Математичні Студії*. – 2001. – Т.16, №2. – С.213–216.

Для почти геодезического отображения $\pi_2(e = 0)$ доказан аналог теоремы Бельтрами теории геодезических отображений. Введены в рассмотрение π_2 -плоские пространства, для которых получены метрики в специальной системе координат.

Досліджується майже геодезійне відображення (МГВ) другого типу π_2 ріманових просторів [1], що включає в себе як окремий випадок загально відомі геодезійні відображення ріманових просторів [2], [3], H_p -відображення многовидів майже добутку і майже комплексних многовидів [4], голоморфно-проективні відображення келерових просторів [5], [6]. МГВ π_2 з не виродженою афінорною структурою ($\pi_2(e = \pm 1)$) досліджувались багатьма авторами [7]. У даній праці розглядається МГВ π_2 з виродженою афінорною структурою ($\pi_2(e = 0)$), для якого знайдені і досліджені інваріантні геометричні об'єкти.

1. Нехай ріманів простір (V_{2n}, g_{ij}) допускає МГВ $\pi_2(e = 0)$ на ріманів простір $(\bar{V}_{2n}, \bar{g}_{ij})$, що відповідає афінору F_i^h . Тоді в загальній за відображенням системі координат (x^i) основні рівняння розглянутого відображення матимуть вигляд [1]

$$\bar{\Gamma}_{ij}^h(x) = \Gamma_{ij}^h(x) + \psi_{(i}(x)\delta_{j)}^h + \varphi_{(i}(x)F_{j)}^h(x), \quad (1)$$

$$F_\alpha^h F_i^\alpha = 0, \quad F_{(i,j)}^h = \mu_{(i} F_{j)}^h + \nu_{(i} \delta_{j)}^h, \quad (2)$$

де $\Gamma_{ij}^h(x)$, $\bar{\Gamma}_{ij}^h(x)$ — компоненти об'єктів зв'язності просторів V_{2n} і \bar{V}_{2n} , відповідно, ψ_i , φ_i , μ_i , ν_i — ковектори, круглими дужками (ij) позначена операція симетрування без розподілу, “,” — знак коваріантної похідної в просторі V_{2n} .

Операцію згортання з афінором позначатимемо: $A_{\bar{\beta}} = A_\alpha F_\beta^\alpha$, $A^{\bar{\beta}} = A^\alpha F_\alpha^\beta$; домовимося також запис $A_{ij\dots k}^h$ розуміти як $(A_{\alpha j\dots k}^h)F_i^\alpha$, тобто сполучення роботи після диференціювання.

2000 *Mathematics Subject Classification*: 53B35, 53B21.

У теорії афінорних структур на ріманових просторах прийнято погоджувати афінорну структуру з метрикою. Ми здійснюватимемо це так: $g_{\bar{i}j} = g_{i\bar{j}}$.

Введемо афінор $\tilde{F}_{\beta}^{\alpha}$ так, щоб $\tilde{F}_{\beta}^{\alpha} F_{\alpha}^{\beta} = n$.

Теорема 1. Геометричний об'єкт Π_{ij}^h , інваріантний відносно МГВ $\pi_2(e = 0)$ ріманових просторів V_{2n} і \bar{V}_{2n} , де

$$\Pi_{ij}^h = F_{i,j}^h - \frac{1}{n} \left(\frac{1}{2} \delta_j^h F_{i,\alpha}^{\alpha} + F_j^h F_{i,\beta}^{\alpha} \tilde{F}_{\alpha}^{\beta} \right). \quad (3)$$

Доведення. Залежність між коваріантними похідними афінора у просторах V_{2n} і \bar{V}_{2n} має вигляд

$$F_{i/j}^h = F_{i,j}^h + \delta_j^h \psi_{\bar{i}} + F_j^h (\varphi_{\bar{i}} - \psi_i), \quad (4)$$

де “/” — знак коваріантної похідної у просторі \bar{V}_{2n} .

Згортаючи (4) по черзі з δ_h^j і з \tilde{F}_h^j за індексами h і j , одержимо

$$\psi_{\bar{i}} = \frac{1}{2n} (F_{i/\alpha}^{\alpha} - F_{i,\alpha}^{\alpha}), \quad \varphi_{\bar{i}} - \psi_i = \frac{1}{n} (F_{i/\beta}^{\alpha} - F_{i,\beta}^{\alpha}) \tilde{F}_{\alpha}^{\beta}. \quad (5)$$

З огляду на (5), співвідношення (4) запишемо у вигляді $\Pi_{ij}^h = \bar{\Pi}_{ij}^h$, де тензор Π_{ij}^h знаходиться за формулами (3), аналогічно означений $\bar{\Pi}_{ij}^h$ у \bar{V}_{2n} . \square

2. Автором розширене поняття параболічно келерових просторів.

Ріманів простір V_{2n} називатимемо параболічно келеровим, якщо в ньому поряд з метричним тензором $g_{ij}(x)$ існує афінорна структура $F_i^h(x)$, що задовольняє умови

$$F_{\alpha}^h F_i^{\alpha} = 0, \quad F_{i,j}^h = 0, \quad F_i^{\alpha} g_{\alpha j} = \varepsilon F_j^{\alpha} g_{\alpha i}; \quad (\varepsilon = \pm 1).$$

Випадок $\varepsilon = -1$ докладно вивчений у [8]. У даній праці розглядатимемо параболічно келерові простори (ПКП) за умови $\varepsilon = 1$.

Теорема 2. Ріманів простір V_{2n} , що допускає МГВ $\pi_2(e = 0)$, яке відповідає афінору F_i^h , є параболічно келеровим тоді і тільки тоді, коли в ньому $\Pi_{ij}^h = 0$.

Доведення. Розглянемо клас просторів, що допускають $\pi_2(e = 0)$, для яких $\Pi_{ij}^h = 0$. Неважко показати, що тензор Нейєнхейса афінора F_i^h [1] $N_{ij}^h = 0$, тобто при $\Pi_{ij}^h = 0$ афінорна структура F_i^h інтегровна. Тому далі вважатимемо, що обрано таку систему координат, у якій компоненти афінора мають вигляд: $F_b^{a+n} = \delta_b^a$, $F_b^a = F_{b+n}^a = F_{b+n}^{a+n} = 0$, де $a, b = 1, 2, \dots, n$. Тоді зокрема, \tilde{F}_i^h задано у вигляді: $\tilde{F}_{b+n}^a = \delta_b^a$, $\tilde{F}_b^a = F_b^{a+n} = F_{b+n}^{a+n} = 0$. Можна довести, що зі співвідношень (2), після нескладних алгебраїчних перетворень, отримаємо рівності $\mu_i = 0$ і $\nu_i = 0$, тобто $F_{i,j}^h = 0$. Аналогічними міркуваннями можна довести, що у просторі \bar{V}_{2n} , також $F_{i/j}^h = 0$. Отже, простори V_{2n} і \bar{V}_{2n} параболічно келерові.

Легко бачити, що з умови $F_{i,j}^h = 0$ випливає, що $\Pi_{ij}^h = 0$. \square

3. Розглянемо МГВ $\pi_2(e = 0): V_{2n} \rightarrow \bar{V}_{2n}$, вважаючи простори $V_{2n}(g_{ij}, F_i^h)$ і $\bar{V}_{2n}(\bar{g}_{i\bar{j}}, \bar{F}_{\bar{i}}^h)$ параболічно келеровими. Можна довести, що при цьому відображенні $\varphi_{\bar{i}} = \psi_i$. З основних рівнянь випливає, що вектор ψ_i необхідно градієнтний, тобто $\psi_i = \frac{\partial \psi}{\partial x^i}$, вважатимемо градієнтним вектор φ_i .

Теорема 3. Тензор S_{ijk}^h інваріантний щодо МГВ $\pi_2(e=0)$ ПКП, де

$$S_{ijk}^h = R_{.ijk}^h - \frac{1}{2(n-1)}(R_{i[j}\delta_{k]}^h + 2R_{.i[j|\beta}\tilde{F}_{\alpha|}^{\beta}F_{k]}^h), \quad (6)$$

квадратними дужками $[jk]$ позначена операція альтернування.

Доведення. Знайдемо залежність між тензорами Рімана ПКП V_{2n} і \bar{V}_{2n}

$$\bar{R}_{.ijk}^h = R_{.ijk}^h + \varphi_{\bar{i}[j}\delta_{k]}^h + \varphi_{i[j}F_{k]}^h, \quad (7)$$

де $\varphi_{ij} = \varphi_{i,j} - \varphi_{(i}\psi_{j)}$.

Згорнувши (7) по черзі з \tilde{F}_h^k і з δ_h^k за індексами h і k , знайдемо, відповідно

$$\varphi_{\bar{i}j} = \frac{1}{2(n-1)}(\bar{R}_{ij} - R_{ij}), \quad \varphi_{ij} = \frac{1}{n-1}(\bar{R}_{ij}^{\alpha} - R_{ij}^{\alpha})\tilde{F}_{\alpha}^{\beta}. \quad (8)$$

Отже (7) можна зобразити у вигляді $S_{ijk}^h = \bar{S}_{ijk}^h$. Компоненти S_{ijk}^h виражаються за формулами (6) у V_{2n} . Аналогічно у \bar{V}_{2n} визначений тензор \bar{S}_{ijk}^h . \square

Знайдений інваріантний об'єкт S_{ijk}^h є аналогом тензора Вейля [3] у теорії геодезійних відображень.

4. Назвемо π_2 -плоским ПКП, якщо він допускає МГВ $\pi_2(e=0)$ на плоский простір \bar{V}_{2n} . Очевидно, у π_2 -плоскому просторі $S_{ijk}^h=0$. Справедлива наступна теорема.

Теорема 4. ПКП є π_2 -плоским тоді і тільки тоді, коли його тензор Рімана має вигляд

$$R_{.ijk}^h = \frac{1}{2n(n-1)}(\tilde{R}F_{i[j}\delta_{k]}^h + (\tilde{R}g_{i[j} + 2\tilde{R}F_{i[j}])F_{j]}^h), \quad (9)$$

де $\tilde{R} = R_{\beta}^{\alpha}\tilde{F}_{\alpha}^{\beta}$, $\tilde{R} = R_{\alpha\beta}^{\gamma l}\tilde{F}_l^{\alpha}\tilde{F}_{\gamma}^{\beta}$.

Доведення. Необхідність очевидна: якщо ПКП V_{2n} допускає МГВ $\pi_2(e=0)$ на плоский ПКП \bar{V}_{2n} , тензор Рімана якого $\bar{R}_{.ijk}^h = 0$, то $S_{ijk}^h = \bar{S}_{ijk}^h = 0$. Тоді

$$R_{.ijk}^h = \frac{1}{2(n-1)}(R_{i[j}\delta_{k]}^h + 2R_{.i[j|\beta}\tilde{F}_{\alpha|}^{\beta}F_{k]}^h). \quad (10)$$

Згорнемо (10) по черзі з g^{ij} і з $\tilde{F}^{ji} = \tilde{F}_{\alpha}^j g^{\alpha i}$ за індексами i і j . Після опускання індексу h у просторі V_{2n} в обох виразах отримаємо $R_{hk} = \frac{1}{n}\tilde{R}F_{hk}$, $2nR_{.hk\beta}^{\alpha}\tilde{F}_{\alpha}^{\beta} = \tilde{R}g_{hk} - 2\tilde{R}F_{hk}$. На підставі цього (10) прийме вигляд (9). Необхідність доведено.

Доведемо достатність. Нехай у V_{2n} $S_{ijk}^h = 0$, тобто виконується (9). Покажемо, що в цьому випадку V_{2n} допускає МГВ $\pi_2(e=0)$ на плоский простір \bar{V}_{2n} . Якщо таке відображення існує, то відповідний вектор задовольняє умови (7), а оскільки $\bar{R}_{.ijk}^h = 0$, то

$$\varphi_{i,j} = \varphi_{ij} + \varphi_i\varphi_{\bar{j}} + \varphi_{\bar{i}}\varphi_j, \quad (11)$$

де $\varphi_{ij} = \frac{1}{2n(n-1)}(\tilde{R}g_{ij} + 2\tilde{R}F_{ij})$. Такий вектор існує тоді і тільки тоді, коли має розв'язок система диференціальних рівнянь першого порядку типу Коші (11). Розглянувши умови інтегровності системи рівнянь (11) неважко показати, що система (11) завжди має розв'язок. Достатність доведено. \square

Зауважимо, що π_2 -плоский простір є симетричним, тобто в ньому $R_{ijk,l}^h = 0$, це легко випливає з (9). Тому, скориставшись відомою формулою П. А. Широкова [10], можна відновити метричний тензор g_{ij} π_2 -плоского простору в околі деякої точки $M(x_0) \in V_{2n}$

$$g_{ij} = \overset{\circ}{g}_{ij} + \frac{1}{4t^3 n(n-1)^2} \tilde{m} \tilde{R} (e^{\sqrt{t}} + e^{-\sqrt{t}} - 2) T_{ij} - \\ - \left[\frac{1}{4t^3 n(n-1)} (\tilde{R} T_{ij} + 2 \tilde{\tilde{R}} T_{ij}) + \frac{3}{4t^4 n(n-1)^2} \tilde{m} \tilde{\tilde{R}} T_{ij} \right] (e^{\sqrt{t}} - e^{-\sqrt{t}} - 2\sqrt{t}),$$

де $\overset{\circ}{g}_{ij}$ — значення метричного тензора в точці x_0 , y^h — ріманові координати в точці x_0 , $\overset{\circ}{F}_{ij} = F_i^\alpha \overset{\circ}{g}_{\alpha j}$, $y_i = \overset{\circ}{g}_{\alpha i} y^\alpha$, $y_{\bar{j}} = \overset{\circ}{F}_{\alpha j} y^\alpha$, $y = \overset{\circ}{g}_{\alpha\beta} y^\alpha y^\beta$, $\bar{y} = \overset{\circ}{F}_{\alpha\beta} y^\alpha y^\beta$, $t = \frac{1}{n(n-1)} \tilde{R} \bar{y}$, $\tilde{m} = (y_\alpha y_{\bar{\beta}} + y_{\bar{\alpha}} y_\beta) \tilde{F}^{\alpha\beta} - ny$, $T_{ij} = (y_i y_{\bar{j}} + y_{\bar{i}} y_j - \bar{y} \overset{\circ}{g}_{ij} - y \overset{\circ}{F}_{ij})$.

ЛІТЕРАТУРА

1. Синюков Н. С. Геодезические отображения римановых пространств. — М.: Наука, 1979. — 256 с.
2. *Levi-Civita T. Sulle trasformazioni delle equazioni dinamiche* // Ann. Di Mat. — 1896. — V.2, №24. — P.255–300.
3. Weyl H. *Zur infinitesimal geometrie Einordnung der projektiven und der Konformen Auffassung* // Göttinger Nachrichten, 1921.— S.99–119.
4. Tashiro Y. *On holomorphically projective correspondences in an almost complex space* // Math. J. Okayama Univ. — 1957. — V.6, №2. — P.147–152.
5. Yano K. *Affine connections in an almost product space* // Kodai Math. Sem. Rep. — 1959. — V.11, №1. — P.1–24.
6. Otsuki T., Tashiro Y. *On curves in Kahlerian spaces* // Math. J. Okayama Univ. — 1954. — V.4, №1.— P.57–78.
7. Микеш Й. *Голоморфно-проективные отображения и их обобщения* // Итоги Науки и Техники. Сер. Современная математика и ее приложения. Тематич. обзоры. Геометрия.— 1995.—Т.21, №3.— 19 с.
8. Шиха М. Геодезические и голоморфно-проективные отображения параболически келеровых пространств: Дис. ... канд. физ.-мат. наук — М., 1993. — 110 с.
9. Beltrami E. *Teoria fondamentale degli spazii di curvatura costante* // Ann. di mat. — 1902.— V.2, №2. — P.232–255.
10. Широков П. А. Избранные работы по геометрии. — Казань: Изд-во Казан. ун-та, 1966. — 432 с.

Південноукраїнський державний педагогічний університет ім. К.Д. Ушинського,
кафедра алгебри і геометрії,
м.Одеса, 65091, вул. Старопортофранківська, 26
pdru@paco.net

Надійшло 22.10.1999
Після переробки 17.12.2001